

CAN YOU ANSWER THESE QUESTIONS?

1. Who were Rav Yosef Caro's mentors?
2. Where and when did Rav Yosef Caro commence writing the *Bais Yosef*?
3. Describe the first appearance of the Magid to Rav Yosef Caro.
4. According to the Magid, what sustains the spiritual world?
5. In what year did Rav Yosef Caro die? How old was he?

This and much more will be addressed in the fifth lecture of this series: "The Splendor of Safed: The Life and Times of Rav Yosef Caro".

To derive maximum benefit from this lecture, keep these questions in mind as you listen to the tape and read through the outline. Go back to these questions once again at the end of the lecture and see how well you answer them.

PLEASE NOTE: This outline and source book was designed as a powerful tool to help you appreciate and understand the basis of Jewish History. Although the lectures can be listened to without the use of the outline, we advise you to read the outline to enhance your comprehension. Use it as well as a handy reference guide and for quick review.

THE EPIC OF THE ETERNAL PEOPLE

Presented by Rabbi Shmuel Irons

Series VIII Lecture #5

THE SPLENDOR OF SAFED: THE LIFE AND TIMES OF RAV YOSEF CARO

I. The Legacy of R. Yosef Caro

A.

נכנסתי לספר בשבח הגאון הנפטר אשר נתפשטה חכמתו הרחבה בכל העולם, לא היתה עיר אשר שגבה ממנו עד אשר נוכל לאמת בלי גוזמה שמן הרמב"ם והרמב"ן עד הנה לא נמצא כמוהו בישראל להגדיל תורה ויאדיר. הספד על ר' יוסף קארו מר' שמואל יהודה קאצינעלבוויגין בעיר פאדובה הובא בס' תולדות הפוסקים

I have come to recount the praises of the departed Gaon whose broad wisdom has spread throughout the entire world. There were no [scholars in any] city that were too formidable for him. Without exaggeration, from the time of the Rambam and the Ramban until now, there has been no one in Israel who had such power to make the Torah great and glorious. **Eulogy for R. Yosef Caro given by R. Shmuel Yehudah Katzenelbogen in Padua, Italy**

B.

על כן אתפלל אל ד' על העתיד להאריך ימי מורנו ורבינו, נשיא א-להים בתוכנו, ושנותיו בטוב ובנעימים לבלות עד בשוב ד' שיבת ציון יראו עיניו ועינינו. ובהיותי אין איש דברים אדלג על ההרים, לבוא אל כוונתי ולבוא בדברים קצרים, שלא יהיו דומות למרובות ונעתרים. והנה אומר מתניתא דמר וספרו אנא מתני, כאשר ראינו בתשובתו דמר על אודות הצוואת שכיב מרע הנעשית במדינות אלו לעניי ירושלים והיה כתוב בה שנקנה במתנת בריא, ואלו דברים אשר סדרתי על דברי התשובה. והנה חלילה להמרות דברי מכ"ת דמר וכל החולק עליו כחולק על השכינה. . . . ולכן הייתי סובר שהטוב הוא לתת הנכסים ליורשים, אך עכשיו בטלה דעתי נגד דעת מעלת הדרת כבוד תורתו דמר ועליו יש לסמוך באיסור דאורייתא כ"ש בממון קל אך אבקש שלא ישליכני מר אחר גוו לבלתי השיבני על שאלתי כי מונע בר יקבוהו לאום (משלי יא:כו וע"פ סנה' צא:), וברכות לראש משביר הוא יוסף אביר הגביר. ובזה שלותו דמר ואריכות ימיו אשאל מא-ל כביר. נאום משה בן לא"א מורי כמר ישראל שלי"ט הנקרא משה איסרלש מקראקא. שו"ת הרמ"א סימן מח

For this reason do I pray to Hashem to give a long life to our teacher and master, the G-dly prince in our midst, and that his years should be good and pleasant and continue until his eyes and ours will behold as Hashem returns the captivity of Zion. . . . Behold, Heaven forbid that I oppose the esteemed Torah utterances of the master. All who contend with him are likened to those who contend with the Divine Presence. . . .

Teshuvos Ramo 48

C.

והנה שלשה אלה גדולי עליון היו בזמן אחד, מהר"י קארו, מהר"ם קורדובירו ומהר"י לוריא ז"ל, והם ממש מלאכי ד' צבאות נתגלה להם מגידים משיבת נביאים, ומשיבת תנאים וגם אליהו ז"ל ונקברים יחד כמו סגל בבית הקברות ונשקתי קבריהם. מכתב אשר כתב בעל השל"ה לבניו מעה"ק נדפס במכ"ע שומר ציון הנאמן משנת תרי"ג 141

The following three giants were contemporaneous, R. Yosef Caro, R. Moshe Cordovero, R. Yitzchak Luria z"l. They were real angels of the L-rd of Hosts. To them was revealed *magidim* (teaching angels) from the yeshivas of the Prophets and *Tanaim* (sages of the Mishna) and well as from Eliyahu (Elijah), z"l. They are buried together in a *segel* (triangular formation) in the cemetery and I kissed their graves. **Letter from the Shelo HaKadosh to his children**

D.

ומרן האריך ימים פ"ז שנים ועלה לשמים בעה"ק צפת יום י"ג ניסן של"ה. ס' החיד"א מסוף הרמב"ם דפוס ויניציא

Our master lived a long life and lived to the age of 87. His soul went up to Heaven in the holy city of Safed on the thirteenth of Nisan, 5335 (1575). **Chida quoting from the addendum to the Kesef Mishna, Venice, Italy**

II. R. Yosef Caro's Family

A.

שמעתי שזקנו של אבא מורי בנו לו בית בקבלנות וסיתתו האומנים בביתם בשבת ולא רצה לשקעם בבנין. בית יוסף אורח חיים סימן רמד אות ב

I heard that my father's grandfather had a house built for him by a contractor and the workmen burnished the stones on Shabbos [but] in their own home. [Despite this,] he did not want to put them into the building. **Bais Yosef Orach Chaim 244:2**

B.

"החכם העניו המאושר בכל עניניו ר' יוסף זצ"ל הספרדי". תואר של אבי אביו של בעל השולחן ערוך הנמצא בספר תולדות יצחק (ריוו די טרינטו שי"ח) ממרה"ג ר' יצחק קארו דודו של המחבר הובא בס' תולדת הפוסקים

"The humble sage who was outstanding in all of his endeavors, R. Yosef, zt"l, the Sefardi (Spanish Jew)." **Description of the grandfather of the author of the Shulchan Aruch found in Sefer Toldos Yitzchak by R. Yitzchak Caro, the uncle of R. Yosef Caro**

C.

(1) ואבא מרי ז"ל היה אומר שאין להטות ראשו כלפי מטה משום דהוי שלא כדרך גדילתו וכיון דכשנטלו שלא כדרך גדילתו לא יצא כל נענועיו נמי צריך לעשותן כדרך גדילתו. בית יוסף אורח חיים סימן תרנא

My master, my father, used to say that one shouldn't turn the lulav upside down, [for the downward motion of the *nanuim*] since it is not being held in the same position as it grows. Just as one does not fulfill the *mitzva* when it is held unlike the way it grows, so too for all of the *nanuim* it should be held the way it grows. **Bais Yosef, Orach Chaim 651**

(2) ומורי אבי מהר"ר אפרים קארו ז"ל כתב . . . בית יוסף אורח חיים סימן צז אות ב

My master, my father, R. Ephraim Caro, z"l, wrote . . . **Bais Yosef, Orach Chaim 97:2**

D.

(1) ושם בקשטיליא רבתי המהללה הרבצתי תורה וישיבה והלכו אחרי ממלכות פורטוגאל קריאי עדה נשיאי מטות אבותם ראשי אלפי ישראל הם ארביץ תורה ביניהם ושכנתי בתוכם ונאספו שמה כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר אבן השתיה שממנה הושתת העולם לשמוע ללמוד וללמד הרבה תורה מחברי ומתלמידי יותר מכלם . . . שמה החזיקתנו שמועה שמענו מאת מלך ספרד וציר בגוים שלח כלה גרש יגרש כל היהודים הנמצאים במלכותו וכל מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע אבל גדול ליהודים ורבים מעמי הארץ ממרים דתם, וגם מלך פורטוגאל אחר שש שנים, . . . ברוך ד' כי הפליא חסדו לי ועבר בים צרה, כי מעבר לים הוא וברחתי לארץ תוגרמה לעזרה. הקדמה מס' תולדת יצחק הובא בס' תולדת הפוסקים

There in the celebrated land of greater Castille did I spread Torah and establish a Yeshiva. A delegation made up of the most prestigious men of Portugal approached me to settle there and spread Torah amongst them [and I agreed]. All of the flocks (members of the communities) gathered together there and rolled away the stone from the mouth of the well (See Gen. 29:3), this is referring to the foundation stone upon which the world stands (See Yoma 54b) in order to listen, understand, and to give it over to others. I gained much from my colleagues and from my disciples more than all (See Taanis 7a). . . . It was there that I heard the report from the Spanish king that he decreed and sent messengers to all of his subjects to totally expel the Jews from his land. Wherever the report of the decree was heard, there was great mourning amongst the Jews. Many of the populace became apostates. The Portuguese king followed suit six years later. . . . Blessed be Hashem who has shown his kindness to me and passed the affliction over the sea (Zechariah 10:11). For it was [strictly] over the sea (in the west). I fled [east] to the land of Turkey and was helped. **Preface to Sefer Toldos Yitzchak, R. Yitzchak Caro, uncle of R. Yosef Caro**

(2) ואח"כ מצאו שכתב רבי שמעון בר יוחי במאמר אחד שאסור להניחם בחול המועד ועל כן נמנעו מלהניחם בחול המועד וכן כתב מורי דודי הה"ר יצחק קארו ז"ל בתשובה. בית יוסף אורח חיים סימן לא אות ב

Afterwards they found that R. Shimon bar Yochai wrote in one of [his] sayings [in the Zohar] that it is forbidden to wear [tefilin] on *Chol HaMoed* (the intermediate days of the holiday). As a result, they stopped wearing them on *Chol HaMoed*. This is what my master, my uncle, R. Yitzchak Caro, z"l, wrote in a responsum. **Bais Yosef 30:2**

(3) וזה היה דעת חכמי ספרד שהיו נוהגים בטוליטולא ומורסיא וודאל חג'ארה ואל קלעה ורוב העיירות המוקפות חומה לקנות רשות משרי המדינות או מן המלך וכן הורה מורי דודי מהר"ר יצחק קארו זכרונו לברכה לבני שיטי"ליאש. בית יוסף אורח חיים סימן שצא אות ב

This was the opinion of the Sefardic sages, for it was their custom in Toledo, Murcia, Vidal, Hajarah, El Kalah, and most of the cities which were surrounded by walls, to acquire rights of domain [for an Eruv] from the princes of the city or from the king. This is the ruling that my master, my uncle, R. Yitzchak Caro, of blessed memory, issued to the community of Sitiliash. **Bais Yosef Orach Chaim 391:2**

E.

אף על פי שאין בית דין מצווין להפרישו מצוה על אביו לגעור בו ולהפרישו ואהאי מצוה בית דין מצווין באיסורי תורה דוקא אבל לא באיסורי דרבנן וכיוצא בזה מצאתי שכתב מורי חמי הרב החסיד הגדול ה"ר חיים ׳ן אלבלג ז"ל. בית יוסף אורח חיים סימן שמג

Even though the courts are not required to intervene [when a minor is involved in what would be forbidden activity for an adult], the father is required to cry out in protest and intervene. What activities are the courts prohibited [from directly causing the minor to perform]? [They cannot directly cause the minor to be involved in] activities that are prohibited by Torah law. This does not apply to that which is only prohibited by Rabbinic law. I find a similar statement in the writings of my master, my father-in-law, the great and pious Rav, R. Chaim ibn Albalag, z"l. **Bais Yosef Orach Chaim 343**

F.

ומורי חמי הרב רבינו יצחק סבע ז"ל טען עליהם. בית יוסף אורח חיים סימן תכה אות ב

My father-in-law, HaRav Rabbainu Yitzchak Saba, z"l, argued against their position.

Bais Yosef Orach Chaim 425:2

III. From Turkey to Eretz Yisrael

A.

אברך ד' אשר יעצני ועד כה ברכני להחל ולגמור הספר המפואר הזה ביאור ארבעה טורים אשר קראתיו בית יוסף כי התחלתיו באנדרינופיל"י שנת רפ"ב והשלמתיו בעיר צפ"ת אשר בגליל העליון תוב"ב ביום ד' י"א לאלול שנת בק"ר אור ונתעסקתי עוד בהגהתו ובמהדורא תניינא עד שנת די"ש. בית יוסף חושן משפט סימן תכו

I will bless Hashem who has given me counsel and has blessed me up until the present to begin and finish this extraordinary work, the commentary to the *Arba Turim* which I have called *Bais Yosef*. I began [writing this work] in the city of Adrianople in the year 5282 (1522) and I finished it in the city of Safed, which is in the Upper Galilee, on Wednesday, the eleventh of Elul, in the year 5302 (1542). I was involved in correcting [the manuscript] and producing a revised version [for an additional twelve years]. This was completed in the year 5314 (1554). **Bais Yosef Choshen Mishpat 426**

B.

(1) קרוב לשנת רפ"ח נשאל ר' יוסף קארו, שהיה אז מו"צ בעיר הסמוכה ניקופול, מר' טודרוס הישיש ונבון שהיה רב האשכנזים בפליבנה. שו"ת הרמ"א סימן פב

Approximately in the 5288 (1528), while R. Yosef Caro was the *Moreh Tzedek* (Rav) in the city of Nicopolis, he was presented with a query by the elder and astute Rabbi Todros, who was the Rav in the adjacent city of Palivna. **Teshuvos Ramo 82**

(2) ושאלתם להודיעכם דעתי בענין חולה ששלח בשבת לב"ה לומר לש"צ שהיה רוצה להתנדב דבר מה אם כשיברך אותו הש"צ כמנהג אם יוכל לומר ד' ירפאהו רפואה שלימה אמן או אם נכנס בגדר מה שאמרו בגמרא פרקא קמא דשבת המבקר לחולה בשבת צריך לומר שבת היא מלזעוק ורפואה קרובה לבא. תשובה בקיצור אומר שלפי דעתי כפי הנראה מסוגיית דגמרא פ"ק דשבת אין איסור בדבר שלשם לא אסרו אלא הדבר שמביא את האדם לידי בכי או צער וזה לא ימשך הבכי והצער. . . זהו הנראה בתשובת שאלתכם וד' יצילנו משגיאות נאם נאמן אהבתכם יעקב בירב. שו"ת אבקת רוכל סימן יא

You asked me to tell you my opinion regarding the case of a certain ill person who sent a message to the members of the synagogue on Shabbos that he wanted them to tell the *Shliach Tzibbur* (the reader of the congregation) that he was willing to make some sort of contribution [to the synagogue]. Is the *Shliach Tzibbur* allowed to bless him using the expression, "May Hashem grant him a complete recovery. Amen" or is such a blessing [prohibited] under the general rule which is stated by the Talmud in the first chapter of the tractate Shabbos (12b), "One who visits the sick on Shabbos is required to say, '*Shabbos Hee Milizok U'Refuah Kerova Lovo*' (It is a time to cease crying. The recovery is at hand.)"? **Teshuva:** In my opinion it would seem that the passage in the first chapter of Shabbos only forbade that which would be the cause of crying or pain. This [blessing made in the synagogue] will not have such an effect. . . . These are the words of he who is faithful in his love for you. Yaakov Bei Rav. **Teshuvos Avkas Rochel 11**

(3) תשובה מהחכם השלם כמוה"ר אברהם צרפתי על ענין הנ"ל שלו' להחכם השלם יצ"ו קבלתי דף וחצי מפסק כ"ת הקצר תשובה על פסק קונטרס אשר שלחתיו לכ"ת הנה כמשלש חדשים ותצפנהו שלשה ירחים ולבסוף השיב כ"ת מאד בקצרה גם מקרוב בא יהודי מניקופול ונתן לי שלו' מצד כ"ת ואמר לי מצד כת"ר כי עדיין לא היה פסק כ"ת מוכן. . . עוד כתב כ"ת וז"ל ובמאי דקשה מדברי הטור שכתב בסי' רפ"ח למה שכתב בסי' תקע"ו וכתב החכם ההוא שאין סתירה בדבריו שמה שאמר בסי' רפ"ח אין מתריעין בתפלה לא מנע אלא התרועה אבל התרועה בלא תפילה מותר. . . הכותב בנחיצה ביום א' יום ב' י"ט לחדש תמוז

שנת יענך ד' ביום צר"ה יהי רצון שתתהפך האבל אל אכול בשמחה לחמך ושתה בלב טוב יינך כי כבר רצה אלדים את מעשך מחזיק כ"ת כמו נופך ספיר ויהלום בפרשת הנני נותן לו את בריתי שלו. שו"ת אבקת רוכל סימן יג

Teshuva from the exemplary scholar, R. Avraham Tzarfasi, regarding the previous case: Peace unto the flawless scholar, may Hashem protect him. I received a folio and a half from the summary of the ruling which you sent me in response to the monograph that I sent you about three months ago. After having held the document for three months, you sent me [only] a very brief summary of your ruling. Recently a Jew from Nicopolis greeted me in your name and told me that the complete ruling is not yet ready . . . He who is urgently writing on the first and second day of the week on the nineteenth day of Tamuz, in the year *Yaancha Hashem B'yom tzarah* (5290 = 1530). . . . **Teshuvav Avkas Rochel 13**

C.

וכן השיב לי הרב מהר"י טאיטאצאק ז"ל שפשט המנהג בכל בתי דינים שהיו בסלוניקי בימי איתני וגאוני עולם שלא כדברי הרב ר"ן וכן היה מורה בפשיטות מורי הרב מהר"י בירב ז"ל. שו"ת בית יוסף דיני גוי מסיח לפי תומו סימן ג

Rav Yosef Taitatzak, z"l, responded to me that the custom has been well accepted in all of the *Batei Dinim* in Salonika from the days of the world's great Gaonim not to rule in accordance with Rabbainu Nissim. My Master, HaRav R. Yaakov Bei Rav z"l also ruled so as a matter of fact. **Teshuvav Bais Yosef 3**

D.

(1) ובבואי לארץ הלזו צפת תוב"ב מאנדירנופלא עברתי דרך קוסטאנטינא ליכנס בספינה ושם בקוסטא' יע"א. שו"ת אבקת רוכל סימן עג

When I came to Safed from Adrianople, I passed through Constantinople to board a ship. There in Constantinople . . . **Teshuvav Avkas Rochel 73**

(2) מדקא חזינן בירושלי' עיר הקדש תוב"ב ובצפת תוב"ב ובמצרים ובקושטאנטינא דנהגו שלא לעשות נפיחה בשום ספק. שו"ת אבקת רוכל סימן רי

We have seen that in Jerusalem, Safed, Egypt and Constantinople the custom is to prohibit blowing up the lung [to check the *kashrus* of the animal] under all circumstances. **Teshuvav Avkas Rochel 210**

(3) מה שעבר בפנינו ביום א' ט"ז לאלול שנת הצור לבריאת עולם למנינינו פה צפת תוב"ב . . . שהיקר ומעולה כה"ר משה ן' סידא היה רוצה ללכת לח"ל ורצה לסדר לנפשו שלא היה יודע מתי יחזור או מה מד' יגזור עליו . . . שאחר עבור הששה עשר חדשים

רצופים הכתובים בשטר המשכנתא אם ח"ו יפטר בתוך זה הזמן או אחר הזמן ה"ר משה הנז' יתנו מעות המשכנתא להחכם מורינו הרב הגדול ונעלה הנגיד כמהר"ר יעקב בי רב נר"ו שיאכל הפירו' הוא וישיבתו כ"ז שיתארך. שו"ת אבקת רוכל סימן קכד

Regarding that which occurred before us on Sunday, the sixteenth of Elul, in the year of *HaTzur* (literally, the Rock, 5296 or 1536) in the city of Safed. . . . The precious and elevated, R. Moshe ibn Sida, desired to travel outside of Eretz Yisrael and wanted to put his affairs in order, for he did not know when he would return or what Hashem would decree upon him. . . . It was stipulated in the document of security that if R. Moshe ibn Sida would pass away within the sixteen months, G-d forbid, or thereafter, the monies of the security should be given to the sage, our master the great and elevated Rav, the Nagid, R. Yaakov Bei Rav, may Hashem protect him, to use the interest and profits to support himself and his Yeshiva, as long as they endure. **Teshuvav Avkas Rochel 124**

(4) זכור אזכירנו סוגיות חמורות שלמדנו מורנו הרב (רבי יעקב בירב) ז"ל. מכתב מהמבי"ט לר"י קארו

I remember the difficult *sugios* (Talmudic subjects) which our master, the Rav [R. Yaakov Bei Rav z"l] taught us. **Letter from Mabit to R. Yosef Caro**

IV. The Revelations of the Magid

A. The Night of Shavuous

(1) אכתוב לכם מעשה שאירע קרוב לזמנינו והועתק מכתב המקובל הר"ר שלמה הלוי אלקביץ שהיה מתחבר בבית של רבינו בית יוסף והופיע עליו רוח הקודש. וזה נוסח הכתב: דעו לכם כי הסכמנו החסיד נר"ו ואני עבדו ועבדיכם מהחברים, לעמוד על נפשינו ליל שבועות ולנדד שינה מעינינו. ותודה לא-ל כן עלה בידינו כי לא הפסקנו רגע, רק אשר תשמעו ותחי נפשכם. וזהו הסדר שתקנתי וסדרתי בלילה ההוא: ראשונה תורה קרינן מפרשת בראשית עד ויכולו בנעימה בקול גדול, אחר כך בחודש השלישי עד סוף סידרא, עוד מפרשת משפטים ואל משה אמר עד סוף סידרא, עוד מפרשת ואתחנן ויקרא משה אל כל ישראל עד סוף פרשת שמע ישראל, עוד מפרשת וזאת הברכה ויעל משה עד לעיני כל ישראל, עוד ההפטרה ויהי בשלושים שנה (יחזקאל א) והפטרת תפלה לחבקוק הנביא (חבקוק ג), אחר כך מזמור השמים מספרים (תהלים יט) ומזמור יקום א-להים (תהלים סח), אח"כ האלפא ביתא בלא השירות, אח"כ כל מגילות שיר השירים וכל מגילות רות, ואחר כך פסוקים אחרונים של דברי הימים. וכל זה באימה ביראה בניגון ובטעם, לא יאומן כי יסופר. ואחר כך למדנו על דרך האמת. ובעת שהתחלנו ללמוד המשנה ולמדנו שתי מסכתות, זיכנו בוראנו ונשמע את קול המדבר בפי החסיד נר"ו, קול גדול בחיתוך אותיות, וכל השכנים היו שומעים ולא מבינים. והיה הנעימות רב, והקול הולך וחזק, ונפלנו על פנינו ולא היה רוח באיש לישא עיניו ופניו לראות מרוב המורא. והדיבור ההוא מדבר עמנו והתחיל ואמר: 'ס' השלה מס' שבועות

I am writing you the details of an incident that occurred close to our own time. This is copied from a letter of the *Mekubal*, R. Shlomo HaLevi Alkabetz, who attached himself to the household of Rabbainu *Bais Yosef* (R. Yosef Caro) and through him the Holy Spirit

was manifested. This is the text: You should know that the *chasid* (R. Yosef Caro), may Hashem protect him, together with myself, his servant as well as yours, my Rabbinic colleagues, decided to stay up the entire night of Shavuous and to overcome our desire to sleep. Thank G-d that we were successful and we didn't stop learning for even an instant, with the exception of what you are about to hear. May it serve you as a source of inspiration. This is how we arranged the study for that night. First, we studied Torah (Pentateuch) from the beginning of the *Parsha* of *Beraishis* until *Vayichulu* (Gen. 1:1-2:3) with cantillation in a loud voice. Afterwards [we read] *BaChodesh HaShilishi* until the end of the *Sidra* (Ex. 19:1-20:22). In addition, we read from *Parshas Mishpatim* the verse *V'El Moshe Omar* until the end of the *Sidra* (Ex. 24:1-18), as well as from *Parshas V'Eschanan* from *Vayikra Moshe El Kol Yisrael* until the end of the *Parshas Shema Yisrael* (Deut. 5:1-6:9). In addition we read from *Vayal Moshe* in *Parshas Zos HaBrachah* until *L'Ainei Kol Yisrael* (Deut. 34:1-12). We also read the *Haftarah*, "*Vayehi Bishloshim Shana*" (Ezek. 1) and the *Haftarah*, "*Tefilah L'Chavakuk HaNavi*" (Hab. 3). Afterwards, *Mizmor HaShamaim Mesaprim* (Psalms 19) and *Mizmor Yakum Elokim* (Psalms 68). Afterwards, the *Alfa Baita* without the *Shiros* (Psalms 119). Afterwards, *Megilas Shir HaShirim* (Song of Songs) and *Megilas Rus* (Book of Ruth). Afterwards, the last verses of *Divrei HaYamim* (Book of Chronicles). All of this was done in awe and fear with cantillation and the proper stress. It is beyond belief. Afterwards, we studied the teachings of Kabbalah. By the time we started to study Mishnayos and we had studied two tractates, our Creator gave us the merit and we heard a speaking voice coming from the mouth of the *chasid* (R. Yosef Caro), may G-d protect him. It was a loud voice with distinct letters. All of the neighbors could hear it, but they couldn't understand. The sweetness was great and the sound got stronger. We fell upon our faces. We were so frightened that we didn't have the courage to lift up our eyes and faces to see [what was happening]. The voice was talking to us and began to say the following, **Sefer Shnai Luchos HaBris Mesechta Shavuous.**

(2) שמעו ידידי המהדרים מן המהדרים, ידידי אהובי שלו' לכם, אשריכם ואשרי ילדתכם, אשריכם בעולם הזה אשריכם בעולם הבא, אשר שמתם על נפשיכם לעטרני בלילה הזה, אשר זה כמה שנים נפלה עטרת ראשי ואין מנחם לי, ואני מושלכת בעפר חובקת אשפתות, ועתה החזרתם עטרה ליושנה. התחזקו ידידי התאמצו אהובי שמחו ועלצו. ודעו כי אתם מבני עלייה, וזכותם להיות מהיכלא דמלכא, וקול תורתכם והבל פיהם עלה לפני הקב"ה ובקע כמה אוירים וכמה רקיעים עד שעלה, ומלאכים שתקו ושרפים דממו והחיות עמדו וכל צבא מעלה להקב"ה שומעים את קולכם. והנני המשנה האם המייסרת את האדם באתי לדבר אליכם, ואם הייתם עשרה הייתם מתעלה יותר ויותר. אבל עם כל זה נתעליתם, ואשריכם ואשרי יולדתיכם ידידי אשר נדדתם שינה מעיניכם, ועל ידיכם נתעלתי הלילה הזה, ועל ידי החבירים אשר בעיר הגדולה עיר ואם בישראל. ואין אתם כאותם השוכבים על מטות שן שינה שהיא אחד משישים במיתה, וסרוחים על ערסותם, ואתם נדבקתם בי-הו"ה והוא שמח בכם. לכן בני התחזקו ואמצו ועלצו באהבתי בתורתתי ביראתי. ואלו הייתם משערים אחד מאלף אלפי אלפים ורוב רבי רבבות מהצער אשר אני שרויה בו, לא היתה נכנסת שמחה בלבבכם ולא שחוק בפיהם בזוכריכם כי בסבתכם אני מושלכת בעפר, לכן חזקו ואמצו ועלצו בני ידידי המהדרים ואל תפסיקו הלימוד, כי חוט של חסד משוך עליכם ותורתכם ערבה לפני הקב"ה. לכן עמדו בני ידידי על רגליכם והעלוני, ואמרו בקול רם כיום הכפורים: ברוך שם

כבוד כו'. ועמדנו על רגלינו וקטרי חרצינו משתריץ ואמרנו בקול כאשר נצטוינו. וחזר ואמר: אשריכם בני, שובו אל לימודכם ואל תפסיקו רגע, ועלו לארץ ישראל, כי לא כל העתים שוות, ואין מעצור להושיע ברב או במעט, ועיניכם אל תחוס על כליכם, כי טוב הארץ העליונה תאכלו, ואם תאבו ושמעתם טוב הארץ ההיא תאכלו. לכן מהרו ועלו, כי אני המפרנסת לכם ואני אפרנסכם, ואתם שלו' ובתיכם שלו' וכל אשר לכם שלו', ד' עוז לעמו יתן כו'. שם

"Listen my friends, the most meticulous of the meticulous, my beloved friends, peace unto you. Fortunate are you and your parents. Fortunate are you in this world and the next for you have earnestly remembered to crown me on this night. Many years have passed since my crown has fallen and there is no one to comfort me, for I am cast upon the ground, hugging the dung heap. But now you have restored the crown to its former glory. Strengthen yourselves, my friends; fortify yourselves, my beloved, be happy and rejoice. You should know that you are from the sons of Heaven and you have merited to be members of the palace of the king. The sound of your Torah study and the very breath of your mouths have ascended before the presence of the Holy One, blessed be He. It penetrated many air spaces and firmaments until it reached on high. The angels were silent, the *Serafim* (fiery angels) were quiet, the *Chayos* stood still, and the entire hosts of Heaven heard your voices. **Behold I am the Mishna.** The mother who disciplines mankind has come to speak unto you. **Had you been part of a group of ten, you would have reached even greater heights. Despite this, you have become exalted.** Fortunate are you and your parents, my friends, for having fought off sleep. Through you I have become exalted this night and through your Rabbinic colleagues in this great mother city in Israel. You are not like those who lay upon luxurious beds (lit. ivory beds), stretch themselves out, and experience sleep, which is a sixtieth of death. You cling to G-d and He rejoices with you. Therefore, my children, strengthen and fortify yourselves and celebrate with My love, My Torah, and My fear. If you could conceive of even a mere infinitesimal portion of the pain which I am experiencing, joy would not enter your heart, nor laughter from your mouths, as you recall that it is because of you that I am cast to the ground. Therefore, strengthen and fortify yourselves, and rejoice, my children, my friends, who are so meticulous. Don't interrupt the studies, for a thread of grace is extended upon you and your Torah studies are pleasantly accepted by the Holy One, blessed be He. Therefore, stand up, my friends, on your feet and exalt me and say in a loud voice as on Yom Kippur: *Baruch Shem Kivod etc.* (Blessed be the glorious name of his kingdom for ever and ever)." We stood upon our feet, the knots girding our loins were untied, and we raised our voices as we were commanded. The voice came back and said, "Fortunate are you, my children, return back to your studies and don't stop for even an instant. Go up to the land of Israel, for all of the times are not equal and there are no constraints, big or small, [to prevent] Him from granting deliverance. Don't be concerned about your personal articles, for you will [eventually] enjoy the best of the higher world. If you desire and listen, you will enjoy the best of that land. Therefore, hurry and go up, for I am the one who provides for you, and I will do so. There shall be peace upon yourselves and family and upon all that is yours. Hashem shall grant strength to His people and shall bless His people with peace." (Psalm 29:11) **Ibid.**

(3) את כל הדברים האלה דבר אלינו ושמעה אזנינו, ורבות כהנה וכהנה מענייני החכמה, כמה וכמה הבטחות גדולות, וכלנו געינו בבכיה מרוב השמחה. וגם בשמענו צרת השכינה בעונותינו וקולה כחולה המתחננת אלינו. ואז נתחזקנו עד אור הבוקר ולא פסק גירסא מפומנא בגילה ורעדה. ויהי בבקר הלכנו וטבלנו כאשר עשינו שני ימים קודם. ושם מצאנו לשלשה החברים אשר לא נמצאו שמה בלילה ההוא, וגערנו בהם ונספר להם את כל הטובה אשר עשה ד' עמנו. וימס לבם בקרבם וסטרו פניהם וגעו בבכיה. וגם אנחנו התחזקנו כנגדם יען בסבתם לא זכינו עוד והפסדנו כאשר אמר למעלה. ויאמרו מי יתן והלילה הזאת השניה נתחבר ביחד ונהיה עשרה, והסכמנו לעשות כן. ועם שבלילה הראשון שינה בעינינו לא ראינו אפילו רגע כמימריה, וגם ביום לא הונח לישן, כי דרוש דרש החסיד נר"ו אחר המנחה וישבנו שם, ועם כל זה שנסנו בעוז מתנינו ועשינו בלילה השניה כסדר הראשון. ומרוב השמחה שהיינו עשרה לא המתינה עד עת קרוא המשנה, ולא עד חצות כמו בלילה הראשונה שהיה ממש בחצות הלילה, רק תכף שהיינו קוראים דברות של משנה תורה, בהגיענו אל פרשת שמע, קול דודינו דופק והתחיל, שמעו ידידים המהדרים מן המהדרים, הקיצו ורננו שוכני עפר בסוד עפר העליון שני ההי"ן כו', ודברים רבים של חכמה אמר. הנה אחר כך אמר, אשריכם ידידי, אשריכם המעלים אותי, כמה וכמה נתעליתם שאתם עשרה לכל דבר שבקדושה, אשריכם בע"ה אשריכם ואשרי יולדתכם, אל תראו חרפת אנוש ומגדופם אל תחתו כי אתם המעלים לכנסת ישראל. ודעו כי אתם מבני עליה כו' כדלעיל. ואתם מתדבקים בי, והכבוד חופף על ראשיכם, וחוט של חסד משוך עליכם. ואלמלא נתן רשות לעין, הייתם רואים האש הסובבת הבית הזאת. לכן חזקו ואמצו ואל תפסיקו הקשר, והעלוני בקול רם שמע ישראל וברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד כיום הכיפורים, ודברים אחרים כמו חצי שעה. וחזרנו לסדר הלימוד. ואחר כך בחצות הלילה חזר הדיבור פעם שנית, ודיבר שיעור שעה ויותר, וחזר לשבח הענין הלימוד ההוא. ואמר, ראו השמע עם קול מדבר ככם, שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך, אם זה כמה מאות שנה שמעו או ראו כדבר הזה, ואתם זכיתם. ולכן מכאן והלאה תהיינה עיניכם פקוחות על דרכיכם, ואיש את רעהו יעזורו ולאחיו יאמר חזק, והחלש יאמר גבור אני, והחזיקו עצמיכם לגדולים, כי אתם מבני היכלא דמלכא, וזכיתם לפרוזדור, השתדלו ליכנס לטרקלין, ולא תצאו מהפרוזדור, כי אשר יצא מפתח שער הפרוזדור דמו בראשו. הקיצו בניי וראו כי אני מסברת אתכם, הקיצו ידידי התאמצו והיו לבני חיל. ועתה אל תתלוצצו, חזקו ועלצו וחוט של חסד המשוך עליכם מדי יום ביומו זרו הלאה ומעכו אותה וראו כי אתם שכורים מחמדת העולם. הקיצו שכורים, כי הנה יום בא ויסיר האדם את אלילי כספו ומאודיו בהנאת העולם ואת אלילי זהבו חמדת הממוץ. ועלן לארץ ישראל, כי יש לאל ידכם, רק שאתם מוטבעים בטיט חמדת תבל והבליו. והיוצא מכם ונזור אחור דמו בראשו. וראו את אשר זכיתם אתם מה שלא זכו אחרים מכמה דורות, והאריך הרבה בענין הזה. שם

He spoke all of this to us and our own ears heard it. [We also heard] many similar things from him relating to wisdom as well as unusual great promises. We all wept from joy. We also heard of the suffering of the *Shechina* (Divine Presence) through our sins. Her voice was that of a sick person pleading with us. We then fortified ourselves and stayed up until daybreak. [During the whole time,] we learned without interruption in a [combined] spirit of rapture and trembling. In the morning, we went to the mikveh and immersed ourselves as we had done the two previous days. There, we found three of our colleagues who were not present the night before. We rebuked them and told them of the good which Hashem had done for us. Their hearts melted, they slapped their faces and burst out crying. We in turn intensified our criticism of them because they were the cause

that we had lost out [on an even greater experience], as stated above. They said, "We wish to gather together on this second night [of Shavuot] and to be part of a group of ten." Despite the fact that we didn't sleep at all the previous night nor during the following day, as the *chasid* (R. Yosef Caro) delivered a lecture after *Mincha* which we attended, we agreed to [stay up together the following night]. With vigor, we girded our loins and we followed the same study schedule on the second night as on the first. Because of the great joy that we were a minyan of ten, the [*Magid*] did not wait until we recited the *Mishna* nor did he wait until midnight, like the first night when he appeared at midnight, but rather he appeared immediately as soon as we read the Ten Commandments in Deuteronomy. As we reached the section of Shema, the voice of our beloved began. "Listen friends, the most meticulous of the meticulous. Arise and sing those who dwell in the dust, the dust referring to the mystery of the higher dust, the two *hais* etc. He spoke many words of wisdom. Behold afterwards he said, "Fortunate are you, my friends, fortune are you who make me arise. You have risen exceedingly high, for you are a group of ten . . . **Behold you are drunk from the desires of this world. Arise, O drunkards, for that day is coming when mankind will cast off the gods of desire and abundance of the worldly pleasures as well as the gods of his gold (wealth), his desire for wealth. Go up to the land of Israel for it is in your power but you are sunk in the mud of desire for this world and its vanities. Those who abandon you and pull back will be responsible for their own deaths. Behold, you have merited what others have not merited for many generations.** " He elaborated a great deal on this subject. *Ibid.*

4) ועתה בנים שמעו לי הטו אזניכם תנו לבבכם, מי פתי ישמע כדברים האלה ולא יקח ערמה, וחסר לב ולא יקנה. מי עוד ועינים לא יראה זכות בזה, ולא יתן אל לבו לשוב אל ד' בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאודו. ומעיד אני שמים וארץ כי כל זה שדברתי פה ובקונטרס אינו חלק אחד ממאה ואחד, ואפילו בקונטרס ההוא תראו בין תיבה לתיבה סגולתא כזה לפעמים, והוא הוכחה כי שם היה דבר נעלם ולא הרשתי עצמי לכתוב אותו. אחי ועמי, שמעו ותחי נפשיכם, כי החברים השלמים אשר ראו כל זה רוח חדשה נתן בקרבם. וגם ביום השבת חזר הדיבור אל החסיד והפלה לשבח את אשר עשינו בשני הלילות האלה, ואמר פעם ופעמים ושלש, פקוד לחברים דיסתמרון מחובייהו, מאחר שנכנסו לפרוזדור ישתדלו ליכנס לטרקלין, כי אשר יצא החוצה דמו בראשו ואנחנו נקיים. ואז עמד החסיד קודם אכילת הבוקר וקבצם כולם ביחד, ודיבר הוא אליהם והתרה בהם כאשר ציוה. ואחר כך אמר אני עבדכם, ויענו כולם ויאמרו נעשה ונשמע, ותקנו תקנות רבות. ואחד מהם, שיהיה יום רביעי כולו לזכר החורבן, ושלא נאכל בשר ולא נשתה יין לילו ויומו כל כ"ד שעות אם לא יהיה בסעודות מצוה או אכסניא או הולך בדרך וכאלה רבות. ואתם אחי הקיצו חזקו ואמצו עלצו בעבודת יוצרינו, וראו כי כפי המובן מדברי המגיד ליל ראשון של שבועות גם אתם או כלכם או מקצתכם כמו כן נועדתם לעבוד את ד' וכן נזכרתם, ובלילה השני לא נזכרתם, לכן עמדו על נפשיכם ושימו כל הדברים האלה על לבבכם. ומי יתן והיה כפי המדבר אליכם אז תראו ותתמהו ופקחו עיניכם ממה שהובטח בקונטרס הזה במראה אחרונה, כי נדר החסיד ואני לשבת בארץ והחברים ויבא מלאכים כו'. לכן כל אחד יתן אל לבו, ועיניכם אל תחוס על כליכם, ולא יעצם עיניכם חמדת העולם ומיעוט ההבטחה, פן תתנחמו ואין לאל ידיכם, כי כבר אמר עת הזמיר הגיע ולא כל העתים שוות, פקחו עיניכם, ואין לי פנאי להאריך בזה יותר, ולבי בוער בקרבי. ראו כמה סבות סבב האל-ל עלי מה שאין לשכל האנושי מבואר כן,

ואני בער ולא אדע, והיתה הכוונה מאתו יתברך להראות אלי הענין הגדול הזה. ואתם גם אתם התאוששו והתקוששו והשיבו על לב, והחלש יאמר גבור אני, ואיש את רעהו יעזורו, ואני את נפשי הצלתי. חזקו אל תרפו ידיכם, ודעו כי גם קבלו החברים הנה כי בערב ט' באב לא יאכלו שום תבשיל ואפילו של עדשים, וזה כל היום. ובסעודה המפסקת פת חרבה וקיתון של מים וכאלה רבות עמהם. לכן חושו על כבוד יוצריכם ותנו אליו כבוד והזהרו פן תתנחמו חלילה, וא-ל-ש-די אתחנן יתן בלבבכם לחוס על עצמיכם, ויזכני להתאחד עמכם אל אדמת הקודש לעובדו שכם אחד אמן. כה דברי לשוני אחיכם שלמה הלוי אלקוויץ. עד כאן לשון הכתב. שם

(5) אשרי עין ראתה כל אלה. על כן כל אחד יקדש ויטהר עצמו בתוספת קדושה וטהרה. וטוב שיזהרו שלא ידברו באותה הלילה בשום לשון חול, רק הכל בלשון הקודש. שם

Fortunate is the eye that beheld all of this. Therefore, everyone should sanctify and purify themselves with a higher level of sanctity and purity. It would be best to be careful and not converse on the night [of Shavuot] in any mundane tongue, but rather only in the Holy tongue. **Ibid.**

B. The Magid, Martyrdom and Eretz Yisrael

(1) ואזכך לאתוקדא בא"י ברבים לקדשא שמי בפרהסיא, ותיסק לעולתא לרעוא על מדבחי . . . כך שלמה בחירי זכה דאתקרי "מלכו" דאתמשח ממשח רבות עילאה וסלק לרעוא על מדבחי. . . מגיד מישרים אור ליום א' ט' לשבט

I will grant you the merit of being burned publicly [at the stake] in Eretz Yisrael in the sanctification of My Name and you will go up as a desirable burnt offering on my altar. . . just like my elect Shlomo who is called Molcho, who was anointed many ethereal anointments and went up as a desirable offering on my altar. . . **Magid Meishorim, Saturday night, the ninth of Shevat**

(2) ויחדתיך לאיתקודא על קדושת שמי בגין דתשאר נקי וזך . . . ולכן כל מחשבותיך יהיו תדיר בדברי תורה ולא תפסוק אפילו רגע. וזכך למיסק בארץ ישראל בשתא דא ולאיתיחדא תמן עם אורייתא למיחדי תמיד עם חבריא לאתעסקא באורייתא. ומאי דיסתפק לכוון . . . ילפון לכוון דוגמת דמאי דהוי מולפי לשב"י במערה, ובתר אזכך לאיתוקדא על קדושת שמי. מגיד מישרים אור ליום השבת ד' כסלו

I will give you the joy of being burned [at the stake] in sanctification of My Name, if you will remain clean and pure . . . Therefore, all of your thoughts should constantly be those of Torah, without interruption for even a moment. I will give you the merit of going up to the land of Israel this year and to be united there with the Torah and to constantly rejoice together with [your] Rabbinical colleagues in your involvement in Torah study. . . **Ibid., Friday night, the fourth of Kislev**

3) לא אעזבך ולא ארפך ולא אניחך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך ממש ולצרכך כן אעשה כי אזכך לעלות לא"י ולהתחבר שם עם החברים ולהרביץ תורה ולהעמיד תלמידים הרבה ולהשיב רבים מעון. ואח"כ אזכך ולאתוקדא על קדושת שמי. שם אור ליום שבת ה' לניסן

I will not forsake you nor will I let go of you until I have actually fulfilled that which I have spoken to you. For I will give you the merit of going up to the land of Israel, to become an integral part of the group of Rabbis there, to spread Torah and establish many disciples, and to turn many people away from sin. Afterwards, I will purify you and you will be burned [at the stake] in sanctification of My Name. **Ibid. Friday night, the fifth of Nissan**

4) חזק ואמץ בתורה מה נכבד היום נורא א-להים ממקדשיך אשר בעיר הגדולה שכתבת שם על שלמה ידידי והיו לאחדים בידך, הם וחברי שאלוניקי כולכם מתעלים לפני ד' והוא מתקדש בכם ועל ידכם תתקומם ותתרומם כנסת ישראל. וז"ש "נפלה ולא תוסיף קום" וכו' (עמוס ה' ב'). לא תוסיף קום מעצמה אלא ע"י המעלים והמייחדים אותה עם דודה. לכן כתוב להם "תחזקנה ידכם" (שמואל ב' ב' ז'). וכל מאי שכתב לך בשם המלאך הגואל אמת הדבר, כי עם היות שבתחילה אנוס היית וגם שנה אחת אחר שהתירו לך לא היה לך לצאת. אבל אח"כ למה לא יצאת ללכת לא"י? כי אע"פ שהיו אז מלחמות היית מתעכב באדרינופולי עד עברם והיית מזכה את הרבים. אבל מכל מקום אין עליך אשם כל כך וגם לא אותה סיבה לבדה שגרמה מניעת הבנים אלא שסייעה קצת, וגם פה הרבצת תורה וגם מתביישים ממך מלחטוא. ומה שאמרו למלאך הגואל שצריך באותו פרק ובאותו מקום, לא שתתעכב שם בשום פנים, רק שדרך עלייתך לא"י תעבור דרך שם ותהיה שם קצת ימים ורבים ישובו מעון על ידיך ואחר תעלה לא"י. ואם קודם לכן תרצה ללכת לשאלוניקי לתקן ספרך כאשר עם לבבך, עשה כי לא על זה אמרו למלאך הגואל אלא שלא תתיישב שם. וכן אני אומר לך שתזהר ותשמר שלא תתיישב בשום מקום אלא תעלה לא"י. אור ליום ג' ר"ח אדר ב שהוא ל' לאדר ראשון.

Strengthen yourself and fortify yourself in Torah study. How glorious is this day. How awesome is G-d from your sanctuary (Psalms 68:36) which is in the great city of which you wrote of Shlomo, my friend, and they became united through you. They and the colleagues of Salonika are all elevated before Hashem. He is sanctified through you and through you *Kneses Yisrael* will arise and be exalted. . . . All that he wrote to you in the name of the *Malach HaGoel* is true. Even though you were originally compelled to stay, and you had to remain for a year after they had [officially] granted you permission to leave, but why didn't you leave afterwards? Even though it was a time of war, you should have remained in Adrianople until it had passed and you would have caused merit to the community. Still and all, you do not bear much guilt and this was not the only reason you did not have children, but it was a contributing factor. You also spread Torah here (Nicopolis?) and they are embarrassed to sin [here because of you]. What they said to the *Malach HaGoel* [that you need] to be [there] at that time and place, does not mean that you should stay there without restriction. Rather, on your way to Israel, you should pass by there and stay there for a few days and you will thereby turn many away from sin.

Afterwards you should go up to Israel. If you want to go first to Salonika to refine your work which you feel is warranted, do so. This is what they said to the *Malach HaGoel*, but you should not settle there. Similarly, I am telling you to be careful not to settle there under any circumstances but rather go up to the land of Israel. **Ibid. Monday night, Rosh Chodesh Adar II, the thirtieth of Adar I**

C. The Magid and the Semicha Controversy

ובכן אני המשנה המדברת בפיו ואני האם המיסרת את בניה. אני היא המחבוקת עמך ואדבק בי תדיר בגין דיהא הדרי עליך והדרך עלי וכו' כי ארוממך להיות שר ונגיד על כל גולת ישראל שבמלכות עראביסטאן. ויען כי מסרת נפשך על חזרת עטרת הסמיכה ליושנה, תזכה להיות מוסמך מכל חכמי ארץ ישראל ומחכמי חו"ל. ועל ידך אחזיר הסמיכה ליושנה ואזכך לגמור חיבורך וכו' ובתר כן תיתוקד על קדושת שמי ותסתלק כעמר נקי וכו' . . . ותמיד תשוי קדם עיניך כאילו שמא דהוי"ה כתוב בדיו שחור על גויל, ואחזי גרמך כאילו את מסתכל ביה. שם אור ליום שבת ה' ניסן שנת הש"ג

I am the Mishna that speaks through your mouth. I am the mother who disciplines her children. I am the one who embraces you. Cling to me always so that my majesty should be upon you and your majesty upon me . . . for I will elevate you to become a prince and Nagid over all of the Jewish diaspora living under Moslem domination. Because you have put your life in danger in order to have the crown of *semicha* (Rabbinic ordination) return to its former glory, you will merit to be *musmach* (be accepted) by all of the sages of the land of Israel and the diaspora. Through you will I return the practice of *semicha* back to its former position and I will give you the merit of completing your work (Bais Yosef). Afterwards, you will be burned [at the stake] in the sanctification of My Name and will ascend [to Heaven] like purified wool [that is lifted up from its cleaning solution]. . . . You should always place before your eyes the [image of the] Name of Hashem written with black ink on parchment. I will consider it as if you were beholding Hashem himself. **Magid Meishorim, Friday night, the fifth of Nissan 5305**

D. A Sampling of the Teachings of the Magid

(1) אבל רזא דמילתא במאי דאת רגיל לאקשויי, כיון דנשמת האבות מתחת כסא הכבוד אמאי איצטריכו למיתא בהאי עלמא? . . . אבל רזא דמילתא במה דאת מתרין, דנשמתין עד לא אתו לעלמא דמו למאן דאכיל נהמא דמלכא בלא פולחנא, ומשום דא אמרו נוח לו לאדם שנברא. כלומר, דנשמתן מכספן מגרמייהו למיכל נהמא דמלכא בלא פולחנא. ומשום הכי מתאוות למיתי לעלמא ונוח להם להבראות. וכדי למיפק מההוא כיסופא בעי למיתי בהאי עלמא למתעסק בתורה ובמצות "לעבדה ולשמרה" ויכלון נהמא בלא כיסופא ותו, דנשמתן דעסקי בתורה ובמצות כד נפקין מהאי עלמא סלקין בדרגין עילאין ממאי דהויין בקדמייתא, דהא אינון חצובות מתחת כסא הכבוד, ובתר הכי מתעלין בצרור החיים את ד' א-להיך. . . . ומאי דאמר נוח לו לאדם שלא נברא, היינו משום דכד אתו להאי עלמא עיילי בסכנתא שמא יקלקלו מעשיהם וירדו ממדרגתם, ומשום הכי ניחא להו למיסבל כיסופא למיכל נהמא בלא פולחנא. שם אור ליום השבת י"ד טבת

Regarding the mystery of which you often ask, "Since the souls of the Patriarchs are resting beneath the Throne of Glory, why did they need to come down to this world?" . . . the answer is as you yourself have said, "The souls, before they come down to this world, are likened to someone who eats the king's bread without working for it." Because of this did they say (Eiruvin 13b), "It is better to have been created." This means that the souls feel embarrassed to eat the king's bread without having worked for it. For this reason, the soul desires to come to this world and [therefore] it is better for them to have been created. In order to negate that embarrassment, it wants to come down to this world to become involved in the study of Torah and the performance of Mitzvos, [in fulfillment of the Biblical commandment to Adam (Gen. 2:15)] to work and guard [the soul], which enables them to eat the bread without embarrassment. In addition, when the soul, which becomes involved in the study of Torah and performance of Mitzvos, leaves this world, it rises to levels that are higher than it had experienced previously. Originally, the souls were hewed out from below the Throne of Glory. Afterwards, they arise and are attached to the bond of life with Hashem, your G-d. . . . The reasoning behind the statement (Eiruvin 13b), "It would have been better not have been created," is that people coming down to this world are in [spiritual] danger lest they corrupt themselves through their actions and lower their spiritual level. Because of this, it would have been better for them to [remain unborn and to] bear the shame of eating bread without working for it. **Magid Meishorim, Friday night, the fourteenth of Teves**

(2) ודע דרזא דקורבנא ברזא דגלגולא, דכד משתלים קסטיה זכי למיסק לקורבנא וכד נכסין ליה מסתלק ההוא סטרא מהתם וכאילו נזבח ההוא סטרא, דאיסתלק רשות דיליה מההוא בעירא דלא קטיל לה איהו ובכך ההוא רוחה דאיתגלגל בההוא בעירא נפיק מתחות ההוא סטרא ומתדבק בסטרא דחסד דאיהו נכיס לה. ואוף דשחיטה כשרה בישראל, בדוכתא דכהן אתי ואוף ישראל איהו בסטרא דרחמי. . . . ואל תתמה האיך בר נש מתגלגל בבעירא, דמקרא מלא הוא בדניאל בעובדא דנבוכדנצר דאיתגלגל בבעירא ולא כדפירש ׳ן עזרא, אלא ממש אתגלגל. שם אור ליום שבת ה' ניסן שנת הש"ג

You should know that the secret of sacrifices (*korbonos*) is connected with the secret of reincarnation. A person merits to become a sacrifice when his measure [of sins] has been all paid up. When the sacrifice is slaughtered, the evil force (lit. side) is removed from it and becomes slaughtered. For that [evil] domain is removed from it for it did not kill it. Similarly, the spirit of the one who became incarnated in the animal is freed from that evil force and now clings to the force (side) of kindness, for it was the cause of its slaughter. Even though slaughter is valid when done by a *Yisrael*, he is now standing in the place of the *Kohen* and even the *Yisrael* comes with the force (lit. side) of compassion. . . . Don't be surprised that a human can be incarnated in an animal, for there is an express verse in the Book of Daniel regarding Nebuchadnezzar who was incarnated into an animal. The Ibn Ezra's explanation of the verse is not correct. He was actually incarnated into an animal. **Ibid. Friday night, fifth of Nissan, 5303 (1543)**

(3) והנך דאשתלימו בעובדין טבין אלא דאיצטריך בהו לאתגלגלא בגין דאתחייב מיתה או בגין לאתעברא מיניהון עכירותא דזוהמא הא אינון מייתין כד אינון ינקין דאיכא למיחש בהו דיקלקלון עובדיהון. וכד צריכין לאשתלמא עובדיהון לא מייתי כשהם קטנים. שם אור לשבת ב' לטבת

Those who have perfected themselves through their good deeds but need to be reincarnated because they have done some crime that carries with it the death penalty or because they have contaminated themselves and need to have their spiritual contamination removed, die [in their new incarnation] as children. For when a child dies there are grounds to suspect they corrupted themselves [in the last incarnation]. If they still need to perfect themselves through good deeds, they do not die as children. **Ibid.**
Friday night, the second of Teves

(4) והא מזונא דספירין איהו תורה ומעשים טובים דעבדין לתתא וכמה דבר נש מעייל מזוני דרך פה, הכי סליק מזונא דידהו דאינון תורה ומעשים טובים דעבדין. שם אור ליום שבת י"א לשבת

The sustenance of the *Sefiras* (the supernal worlds) is the Torah study and the good deeds which are done below in this world. Just like a person introduces nutrients into his body through his mouth, so, too, the nutrients of the supernal worlds which are Torah and good deeds are introduced through the actions that he does. **Ibid. Friday night, the eleventh of Shevat**

(5) ובכך הזהר לכתוב כל דבר שאני מחדש לך ואל תשכח מללמוד בקבלה. אור ליום שבת ט"ו לאדר א' שנת הש"ז מזמור ל"א

Be careful and write down everything new that I tell you, and don't forget to study Kabbalah. **Ibid. Friday night, the fifteenth of Adar the first, 5307**

E. Understanding the Magid

הנה אין אתנו יודע ואין לנו שום מושג באיזה צורה ובאיזה אופן היה דיבור המגיד נשמע להב"י, אבל זה שמענו מתוך היוצא מדברי גאון ישראל רבינו חיים מוואלוזין זצ"ל שהדברים על כל פנים חלק המוסרים התוכחות והאזהרות שנאמרו לו ע"י המגיד הקדוש הן נאמרו בהתאם להילך רוחו, דרישותיו הרוחניים וכיסופים הרוחניים הפנימיים בעמקי רוחו ונפשו, שבכדי שיוכל להוציאן לפועל ולהעלות על שדה עבודתו והנהגתו הרוחנית באופן קבוע ומסודר, על כל זה באה לו עזרתו מקודש בצורת ובודות דיבור אזהרה ותוכחה מהמגיד הק' ובבחינת יהיב חוכמתא לחכימין (דניאל ב:כא) ובבחינת הבא לטהר מסייעין לו (כשבת ק"ד). ויסוד זה ניתן ללמוד מדברי הגר"ח מוואלוזין זצ"ל שהובאו בספר מאמר קדמות ספר הזוהר להגאון ר' דוד לוריא זצ"ל (הרד"ל) בענף החמישי אות ב' בקשר לציווי המגיד להרב"י בפרשה נצבים שלא יאכל בשר בראש השנה ומאי דכתיב "אכלו משמנים" היינו שמן וחלב ולא בשר. ע"כ ועיין מג"א ס' תקצז. והרי משנה שלמה היא בחולין פ"ג א' שבערב ר"ה משחיטין את הטבח וכו' הרי שמצוה לאכול בר"ה בשר. וכתב שם הרד"ל ששמע בשם שאר בשרו הגאון אמיתי מוהר"ח מוואלוזין זצ"ל שודאי מהרב בית יוסף היתה שכוחה בואת רגע המשנה ההיא, או היה לו ז"ל בה איזו רפיון בחזרה ועיון בה, אשר על ידי כן לא האירה כח משנה זו גם בהמגיד באותה שעה ע"כ וע"ש עוד מה שכתב בענין זה, ובכללות במה שכתב

שם הרד"ל בביאור הפסוק דביד הנביאים אדמה (הושע יב:יא) שהכוונה שהמראה שמראין מן השמים להנביא נראית לו לפי דעתו ומחשבתו וצחות לשונו. ע"כ מהסכמת ר' שריה דבליצקי למדורה של ס' מגיד מישרים היוצא בשנת תש"ן

It is clear that we do not really know, nor do we have any inkling as to the form and manner in which the speech of the *Magid* was heard by the [author of the] Bais Yosef. We do understand the following, however, based upon the words of the Gaon of Israel, Rabbainu Chaim of Volozhin, zt"l: At the very least, those discourses which were uttered to R. Yosef Caro by the *Magid*, which were devoted to ethical discipline, rebuke and warnings, were said to him in a way which accorded with his own particular personality, spiritual yearnings and inner spiritual longings from the depths of his spirit and soul. In order that he be able to realize these aspirations and to make them a permanent part of his Divine service and spiritual life style, the holy *Magid* came to offer him Divine assistance in the form of disciplinary discourses, in the spirit of the verse [in Daniel 2:21], "Reveal wisdom to the wise" and the Talmudic adage (Shabbos 104a), "Divine help is offered to anyone who attempts to purify himself." This principle can be derived from the words of R. Chaim of Volozhin, zt"l, which is quoted in the work, *Mamar Kadmus HaZohar* (Discourse on the Antiquity of the Zohar), written by HaGaon, R. David Luria (*HaRadal*), zt"l, in the fifth chapter, second section, regarding the order which the *Magid* gives R. Yosef Caro in Parshas Netzavim not to eat meat on Rosh HaShanah and his explanation of the verse, (Nehemiah 8:10), "Eat fat or oily foods" refers to oil and milk [fat] and not to meat. This is quoted in the *Mogen Avraham, Orach Chaim 597*. Behold there is an express Mishna in the third chapter of Chulin, 83a, that states that on the eve of Rosh HaShanah, we force the butcher to sell to the customer etc. It is evident there is a *mitzvah* to eat meat on Rosh HaShanah. The *Radal* wrote that he had heard in the name of his relative, the true Gaon, R. Chaim Volozhin, zt"l, that it is certain that HaRav Bais Yosef had forgotten that Mishna at that moment, or there was a certain deficiency in his review and analysis of the Mishna which caused that the light of that Mishna was not reflected in the *Magid* at that moment. You should do further reading on what he writes there on this subject as well as what the *Radal* writes in general regarding the verse (Hosea 12:11), "I have used symbols and parables in communicating with the Prophets." He maintains that the intention of the verse is that the Prophet is shown from Heaven a vision which is designed in accordance with his own personal intelligence, mind set, and eloquence. **R. Seraiah Dablitzky in his approbation of the 1990 edition of the Magid Maishorim**

V. Teacher and Guide

A.

(1) ועם היותי טרוד בלימוד הישיבה ה"י מלבד כמה טרדות מעול הקהלות יע"א ופניתי מכל עסקי למלאת חפצכם חפצי שמים להשקיט המיית דברי ריבות כי באו שתי הכתות מפוייסים שכל מה שאכתוב שנר' לי בדין תורה יקבלו עליהם בסבר פנים יפות ונטלו על זה קנין ושבועה. . . . שלא היה יכול לומר ה"ר לוי שנאנסו מפני שמצפ"ת לטריפו"ל ומאלי"א לרוד"יש לא היה יכול לטעון נאנסו מפני שהם מקומו' שהרבים מצויים שם. שו"ת אבקת רוכל סימן קמג

Although I am engrossed in my studies in the Yeshiva, may Hashem protect it, besides the many other involvements I have, as part of my bearing the yoke of leadership for the communities, I have [temporarily] removed myself from all of my other activities in order to fulfill your wishes, which is also the desire of Heaven, in order to still the uproar and strife. The two groups have already agreed to submit themselves to my authority and to sincerely accept my written decision in the matter. This was done with a legal transaction (*kinian*) and an oath. . . . **Teshuvav Avkas Rochel 143**

2) עם היותי טרוד בטרדות מלחמת מצות אם לימוד חברים מקשיבים יושבים בישיבה ואם עסקי בהגהת חיבורי הגדול ב"י ואם טרדות קהלות הקדש יצ"ו טרחם ומשאם וריבם ופניתי מכל עסקי למלאת חפץ ורצון האלוף הרב הנז' . שו"ת בית יוסף דיני יבום וחליצה ס' ג'

Even though I am engrossed in the battles that I am commanded to wage i.e. studying with attentive students in Yeshiva as well as editing my extended work, the Bais Yosef, as well as my involvement with the holy communities, may Hashem protect them, in all of their troubles, their burden, and their strife, I am giving your question my undivided attention, in order to fulfill the desire and will of my master, the Rav. **Teshuvav Bais Yosef**

B.

כי בלבו [של ר"י קארן] התלמוד אגור. . . וחזן מכמה חכמות גלויות ונעלמות בלבו חתומות . . . ואתנכר בתוכה (בתוך צפת) ורעיוני היו חלושות, בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, לשמוע הדרשנים, הדורשים על כמה אופנים, כי הם יודעים כל סוד. . . ובפרט המאור הגדול החכם ר' יוסף קארה אשר משיבתו חכמי צפת לא יסורו. . . ואלך שבת אחת אל ישיבתו לראות את יקר תפארת גדולתו. ואשב בפתח עם מזוזת השער. . . והחכם הזקן יושב על הכסא. בפיהו דורש על הנושא בפסוק תורת ד' תמימה משיבת נפש (תהלים יט, ח), ונשא ונתן על דרך הפשט והקבלה. החכם היקר הנעלה, לפניו כמאתים תלמידים יקרים ומעלים, יושבים על גבי ספסלים, וכאשר כלה דברי חכמתו, רמז לתלמיד אחד לעמתו. לדבר בנפש וכחותיה ותכליתה ואודותיה. ויעמוד לפניו בנעם הגיוניו, ואמר: כבר למדתנו רבנו, ולא מחכמתנו. המסע התימני רבי זכריה אלצהרי שביקר בצפת בשנת השכ"ח (1568) בס' המוסר

For in the heart [of R. Yosef Caro,] the Talmud was preserved. . . This is besides the various branches of wisdom, both revealed and mysterious, which were sealed in his heart. . . I felt as a stranger in [Safed] and I was feeling despondent as I heard the lecturers speak on so many different subjects in the synagogues and study halls, for they knew all of the secret lore. . . This was particularly the case with R. Yosef Caro whose Yeshiva the scholars of Safed never failed to attend. . . I went one Shabbos to his Yeshiva to behold the glory and majesty of his excellence. I sat near the entrance. . . and the elder sage, [R. Yosef Caro], sat on his chair. He expounded on the subject of the verse, "The Torah of the L-rd is perfect, reviving the soul." (Psalms 19:8) and discussed it at length on both the simple and the esoteric levels. This precious and exalted sage had approximately two hundred precious and exalted students who sat upon benches. When he finished his learned lecture, he hinted to a certain student that he speak about the soul, its powers, its purpose, and its properties. He stood up before him and in his pleasant

manner began his well thought out presentation with the words, "Our master has taught us the following. It is not the product of our own wisdom." **Sefer HaMussar by Rabbi Zechariah Altzahari, who visited Safed in the year 1568**

C.

מודעת זאת בכל הארץ, כי הרחיב ד' את גבולי בתלמידים והם העמידו תלמידים הרבה, ומלא הארץ דעה את ד' ישיבות ישיבות איש איש ללשונו. אגרת מר' יוסף קארו "לממוני פרנסי ומנהיגי ק"ק פרוינצאליש אשר בפיימונטו"

It is well known throughout the land that Hashem has expanded my borders with disciples and they in turn have established many disciples and the entire land is filled with knowledge of Hashem in the various Yeshivas, each person according to his native tongue. **Letter of R. Yosef Caro to the leaders of the Provincial community located in Piedmont, Italy**

D.

ואין אנו בטוחים מגירושין ושמדות אחרות וחרב היונה וכוסות התרעלה ששתו אבותינו. וראיתי גדול הדור מוהר"ר יוסף קארו זלה"ה מיצר ודואג על זאת בימיו. הקדמה לס' חרדים מר' אלעזר אזכרי

We cannot be secure that other expulsions, forced conversions, plunder at sword point, and the bitter cups [of retribution] which our forefathers drank, will not reoccur. I saw that the greatest of our generation, R. Yosef Caro, zlh"h, was in a state of anguish and would worry about this during his lifetime. **Preface to Sefer Chareidim, R. Elazar Azkari**

E.

שאלות ששאלני מורי חמי הרב המובהק השלם כמה"ר זכריה זעבשיל אשכנזי נר"ו. . . . שו"ת אבקת רוכל סימן כט

The following are the questions that my master, my father-in-law, the great and perfect Rav, R. Zachariah Zebshil Ashkenazi, may Hashem protect him, asked me. . . .

Teshuvav Avkas Rochel 29

F.

ומרן האריך ימים פ"ז שנים ועלה לשמים בעה"ק צפת יום י"ג ניסן של"ה. ס' החיד"א מסוף הרמב"ם דפוס ויניציא

Our master (*Maran*) lived a long life, to the age of 87. His soul went up to Heaven in the holy city of Safed on the thirteenth day of Nisan (5)335 (1775). **Sefer Chida**